

УДК 37 : 33 : 93/94

**ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА ТА КООПЕРАТИВНА СПРЯМОВАНІСТЬ
ОСВІТИ У ДІЯЛЬНОСТІ ВИШІВ І НАЙВІДОМІШИХ СПОДВИЖНИКІВ НА
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ
(ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ- ПОЧАТОК ХХ СТ.)**

Викл. М.М. Голубка

Львівський кооперативний коледж економіки і права

На кінець ХІХ ст. у Західному регіоні України функціонувало чотири навчальних заклади вищого рівня акредитації (Львівський та Чернівецький університети, Львівський політехнічний інститут та академія ветеринарної медицини у м. Львові). Зокрема, система навчання в університетах була підконтрольна основним колонізаторським цілям Австро-Угорщини [4, с.85].

Також варто відзначити, що на західноукраїнських землях ключовими науковими центрами були спеціальні вищі учбові заклади та головні наукові центри (Львівський та Чернівецький університет). На початку ХХ ст. в ході революційно-визвольного руху, розвиток науки був складним, проте поступальним і сприяв поліпшенню якості надання освітніх послуг. Усвідомили значення науки для себе і робітники в ході боротьби за політико-економічні права [1, с. 181]. Наукова думка України функціонувала та розвивалася на основі загального політичного та економічного піднесення.

Перш за все, у рамках даної хронології, варто виокремити особливий вклад Львівського університету (1661 р.), навчання у якому було відновлено у 1817 р. при викладанні німецькою мовою (1817-1918 рр. діяв як Францовий університет) з метою забезпечення розвитку освітніх та культурних послуг населення Східної Галичини. Економічні дисципліни (а саме навчання оподаткуванню, статистиці, комерційному праву тощо) університетів Західної України були представлені різними науковцями німецького, польського та австрійського походження. На початку функціонування університету навчання економічним дисциплінам приділили свою увагу такі видатні вчені-економісти як: Леон Білінський (1846-1923 рр.), котрий викладав зокрема таку дисципліну як «Виклад науки скарбової» [2]; Професор статистики, доктор Тадеуш Зигмунт Пілат (був також ректором Львівського університету 1886-1887 рр.) викладав «Статистику австро-угорської монархії» [2, с. 8; 2-3]; Станіслав Грабський (1871-1949 рр.), – відомий економіст і політик, автор відомого «закону Грабського».

Отже, за підтримки багатьох факторів, розвиток фінансово-економічної та кооперативної науки був складним, проте поступальним і сприяв поліпшенню якості надання освітніх послуг того часу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кравець В. П. Історія української школи і педагогіки / В. П. Кравець. – Тернопіль, 1994. – 359 с.
2. С.К. Uniwersytet imienia Cesarza Franciskai we Lwowie. Sklad universutetu s program wykladov. – Lwow, 1891. – 10 с.
3. Pilat T. Czynności reprezentacji powiatowych w r. 1872. / T. Pilat // Wiadomości Statystyczne o stosunkach krajowych. – Lwów, 1873. – S. 1 – 66.
4. Szkoły wyższe Rzeczypospolitej Polskiej. — Warszawa, 1930. — С. 85.